

הראל חברה לביטוח
פוליסת ביטוח חובה לרכב

(לפי דרישות פקודת ביטוח רכב מנوعי [נוסח חדש], התש"ל-1970)

מהדורות ספטמבר 2021

פוליסה זו היא חוזה בין
הראל חברה לביטוח בע"מ (להלן "ה מבטח")
לבין
בעל הפוליסת

שלפיו מסכימים המבטח, בכפוף לתנאי פוליסה זו, לשלם תגמול ביטוח,
בנסיבות מקרה הביטוח בתקופת הביטוח.

1. הגדרות בפולישה זו -

"בעל הפולישה" - מי שהתקשר עם המבטח בפולישה זו ושמו נקוב בתעודת הביטוח כבעל הפולישה;

"המבטיח" - בעל הפולישה, בעל הרכב, המחזיק ברכב כדין וכל המשמש ברכב בהיתר מאות מי מהם;

"המבטח" - הראל חברה לביטוח;

"הממוניה" - כהגדרתו בחוק הפיקוח על שירותים פיננסיים (ביטוח), התשמ"א-1981; "הרכב" - כל הרכיב המנוני אשר פרטיו נקבעים בתעודת הביטוח;

"חוק הפיצויים" - חוק פיצויים לנפגעים תאונות דרכים, התשל"ה-1975;

"מקרה הביטוח" - תאונות דרכים שבה היה מעורב הרכב, בעת ששימש את המבטיח לאחת או יותר מהתרומות המבוצחות לפי תנאי הפולישה, ושהה נגרם נזק גוף לנפגע, וכן מאירוע אחר החבות בגיןו מכוסה לפי סעיף 3.2 לפולישה זו;

"נזק גוף" - מות, מחלה, פגעה או ליקוי גופני, נשוי או שכלי לרבות פגעה בהתקן הדירוש לתפקיד אחד מבני הגוף שהוא לא גוף הנפגע בעת אירוע תאונות דרכים.

"נפגע" - אדם שנגרם לו נזק גוף בתאונות דרכים, למעט אם נגרם מפגיעה איבת ממשמעותה בחוק התגמולים לנפגעים פעולות איבה, התש"ל-1970.

"שימוש ברכב מנוני" - נסיעה ברכב, כניסה לתוכו או ירידתה ממנו, החניתו, דחיפתו או גירתו, טיפול-דרך או תיקון-דרך ברכב, שנעשה בידי המשמש בו או בידי אדם אחר שלא בסוגרת עבדותנו, לרבות הידדרות או התהפקות של הרכב או התנקות או נפילת חלק מהרכב או מטען תוך כדי נסיעה וכן הניתקות או נפילת אמצעי מרכב עומד או חונה, שלא תוך כדי טיפולו של אדם ברכב במסגרת עבודתו ולמעט טעינות של מטען או פריקתו, כשהרכב עומד.

"תאונות דרכים" - מאורע שבו נגרם לאדם נזק גוף עקב שימוש ברכב מנוני למטרות תחבורת, יראו כתאונות דרכים גם מאורע שאירע עקב התפוצצות או התלקלחות של הרכב, שנגרמו בשל רכב של הרכב או בשל חומר אחר שהם חיוניים לכושר נסיעתו, אף אם אירעו על-ידי גורם שמקורו לרכב, וכן מאורע שנגרם עקב פגעה ברכב שנחנה במקום אשוטו בו או מאורע שנגרם עקב ניצול הכוח המימי של הרכב, ובכלב שבעת השימוש כאמור לא משנה הרכב את ייעודו המקורי, ואולם לא יראו כתאונות דרכים מאורע שאירע כתוצאה ממעשה שנעשה במתכוון כדי לגרום נזק לגופו או לרוכשו של אותו אדם, והנזק נגרם על ידי המעשה עצמו ולא על ידי השפעתו של המעשה על השימוש ברכב המוני.

"פקודת הביטוח" - פקודת ביטוח רכב מנוני [נוסח חדש], התשל"ה-1970;

"תגמולי ביטוח" - סכומים שעל המבטיח לשלם בגין נזק גוף שנגרם לנפגע בנסיבות מקרה הביטוח, לפי תנאי פולישה זו;

"תעודת הביטוח" - תעודה שהזיא המבטיח בשל פולישה זו, לפי סעיף 9 לפקודת הביטוח או לפי סעיף 7 להוראות הפיקוח על שירותי פיננסיים (ביטוח) (תנאי חוזה לביטוח חובה של רכב מנוני), התש"ע-2010, ומהווה חלק בלתי נפרד מפולישה זו;

"תקופת הביטוח" - התקופה המתחילה בתאריך תחילת הביטוח הנקוב בתעודת הביטוח, אך לא לפני המועד שבו הוחתמה תעודת הביטוח בחותמת הבנק, ומסתיימת בחצות בתאריך פקיעת הביטוח הנקוב בתעודת הביטוח; לעניין זה, "חותמת הבנק" - לרבות חותמת שהפיק מבטח בתיאום עם בנק, שהמוניה, כהגדרתו בחוק הפיקוח על שירותי פיננסיים (ביטוח), התשמ"א-1981, אישר כי יש בה כדי להבטיח את מטרות פקודת הביטוח.

2. פרשנות

מונח שלא הוגדר בסעיף 1 יפירוש ממשמעותו, במועד קרותה מקרה הביטוח, בחוק הפיצויים או בפקודת הביטוח, לפי העניין.

.3. חבות המבטה

בכפוף לתנאי פוליסזה זו, מבטח יחוּב לפי הוראות סעיף 3 לפקודת הביטוח, כאמור:

3.1. כל חבות שהمبוטה עשו לחוּב לפי חוק הפיזיון;

3.2. חבות אחרת, שלא לפי סעיף קטן 3.1, שהمبוטה עשו לחוּב בשל נזק גוף שנגרם

לאדם על ידי השימוש ברכב מנוע או עקב השימוש בו;

3.3. נזק גוף שנגרם למבטח בתאות דרכים.

.4. השתתפות עצמית

4.1. מבטח יהיה רשאי לנכונות דמי השתתפות עצמית לנרגש ששמו נקוב בתעודת הביטוח בהתקיים כל התנאים לקיומה של תניה בדבר השתתפות עצמית לפי תקנות ביטוח רכב מנוע (השתתפות עצמית) (הוראת שעה), התשס"ט-2008, ובכלל זה שבעל הפוליסה בחר בפוליסה אשר כוללת תניה בדבר השתתפות עצמית, שבחירה זו תועדה על ידי המבטח וכן שבתעודת הביטוח נרשם שהפוליסה כוללת תניה בדבר השתתפות עצמית, בהתאם לתקנות האמורות.

4.2. דמי הרשותות העצמית שרשאי המבטח לנכסות מתגמולי הביטוח, בנסיבות מקרה ביטוח המכוסה לפי פוליסזה זו בהתקיים התנאים שבסעיף קטן 4.1, יחוּשבו לפי סוג הנזק שנגרם ולא יעלו על 25,000 ש"ח בגין נזק ממון ו-7 ימי עבודה בגין אבדן השתכרות.

.5. תחוללה טריטוריאלית

חייבות המבטח לפי פוליסזה זו חלה אם מקרה הביטוח אירע בשטח מדינת ישראל או באזוריים ובשטחים המפורטים בסעיף 3(ג) לפקודת הביטוח, בכפוף כאמור בו, אך בלי לפגוע בכלליות סעיף 2(א1) לחוק הפיזיון.

.6. מטרות השימוש המותר

6.1. חייבות המבטח לפי פוליסזה זו חלה רק אם בעת קרותה מקרה הביטוח שימוש הרכב את המבוטח לאחת או יותר ממטרות אלה:

6.1.1. מטרות חברותית, פרטיות או מטרות עסקיות של המבוטח שאין נכללות בספקאות 6.1.2 עד 6.1.4 להלן.

6.1.2. מטרה עסקית של מבחן נהגה מטעם רשות הרישוי ("טסט") ומטרה עסקית של הוראת נהגה, שאינה השתתמלות מעשית בהנוגה לפי תקנה 213א לתקנות התעבורה, בלבד שמטרות אלה ציינו במפורש בתעודת הביטוח;

6.1.3. מטרה עסקית של הסעת נוסעים ברכב, נגד תשולם, שכר או תמורה אחרת, בלבד שהמטרה ציינה במפורש בתעודת הביטוח;

6.1.4. מטרה עסקית של חילוץ או גיריה של רכב מנוע, נגד תשולם, שכר או תמורה אחרת, בלבד שהמטרה ציינה במפורש בתעודת הביטוח.

על אף האמור בסעיף קטן 6.1, אין פוליסזה זו מכסה שימוש ברכב מנוע על בסיס חזזה שכירותם המשיכו את הרכב דרך עיסוק, אלא אם כן מטרה זו ציינה במפורש בתעודת הביטוח; לעניין זה, "חזזה שכירות" - למעט חזזה ליסינגן-תפעולי או חזזה מחק-אגב-שכירות (לסייע סימוני).

על אף האמור בסעיף קטן 6.1, אין פוליסזה זו מכסה שימוש ברכלי תחרותי שנitin עלוי רישיון כל תחרותי, למעט שימוש ברכלי כאמור בעת נהוגה ספורטיבית בקטע קישור או בעת נהוגה שאינה נהוגה ספורטיבית, שהותרה לפי סעיף 12(ד) לחוק הנהוגה הספורטיבית, התשס"ג-2005 (להלן – חוק הנהוגה הספורטיבית), ואינה מכסה שימוש ברכב מנועו למטרות ספורט מוטורי של מירוץ כל רכב שנעשה

בניגוד להוראות לפי חוק הנהיגה הספורטיבית; לעניין סעיף קטן זה, "כל תחרותי", "נהיגה ספורטיבית" ו"קטע קישור" - כהגדרתם בחוק הנהיגה הספורטיבית, ו"רישון כל תחרותי" - כמשמעותו בסעיף 6 לחוק האמור.

7. בני האדם הרשאים לנוהג ברכב

- 7.1. רק בעל הפוליסה, בעל הרכב, המחזק ברכב כדי וכל המשמש ברכב בהירה, מאי מיהם, רשאים לנוהג ברכב.
- 7.2. על אף האמור בסעיף קטן 7.1, נקבע בתעודה ביטוח שהוצאה לאופנו או לרכב המסוג "מוניית" ברישון הרכב, כי חבות המבטיח תכסה הנהיגה ברכב רק בידי מי שמו נקבע בתעודה הביטוח, רשאי לנוהג ברכב רק מי שמו נקבע בתעודה הביטוח כאמור.
- 7.3. נהג ברכב מי שאינו רשאי לנוהג בו לפי הוראות סעיף זה, פטור המבטיח מחובתו לפי פוליסזה זו.

8. רישון נהיגה

- 8.1. מבטח פטור מחובתו לפי פוליסזה או אם הנהוג ברכב לא היה בעל רישון נהיגה בר-תוקף בישראל לנוהג כל רכב מסווג כלפי הרכב המבוטח, ובאופןו - בעל רישון נהיגה בדרגה המתאימה לנפח המנוע או הספקו; לעניין סעיף קטן זה לא ייאו הפרה של תנאי מתנאי רישון הנהיגה כנהוג ללא רישון נהיגה בר-תוקף.
- 8.2. על אף האמור בסעיף קטן 8.1 –
- 8.2.1. המבטיח לא היה פטור מחובתו לפי פוליסזה או אם הנהוג ברכב היה בעל רישון נהיגה בר-תוקף כאמור בסעיף קטן 8.1, במועד כלשהו במשך 120 חודשים שקדמו למועד חירות תאונת הדרכים, בלבד שבעת קרונות מקרה הביטוח התקיים אחד מה הבאים:
- 8.2.1.1. הנהוג ברכב לא היה פסול מלקלבל או להחזק ברישון נהיגה כאמור לפי הוראות שביחסוק, פסק דין, החלטות בית משפט או רשות מוסמכת אחרת למעט החלטה שניתנה מכח חוק החוצה לפועל, התשכ"ז-1967, ותקנות שהוצאו מכוחו ופקיעת תוקפו של רישון מחמת אי תשלום אגרה;
- 8.2.1.2. הנהוג ברכב לא היה צריך לעמוד לפני הדיון באחת מהדרישות הבאות כדי לקבל רישון נהיגה: מבחן נהיגה עיוני, מבחן נהיגה מעשי, בדיקות רפואיות כולל יכולת קוגנטיבית ובדיקה שימוש בסמים.
- 8.2.2. אם השימוש ברכב מנועי היה למטרת השתלים מעתית בנוהga בהattach לתקנה 3213 לא תקנות התעבורה או מבחן נהיגה מטעם רשות הרישוי (להלן-טוטס), לא יהיה המבטיח פטור מחובתו לפי פוליסזה זו, בלבד שה נהוג ברכב הוא תלמיד נהיגה המלווה בידו מורה נהיגה מוסמך בעל רישון נהיגה או שה נהוג ברכב בעת הטסט מלווה בידי בוחן מוסמך מטעם משרד התחבורה.

9. חובת הגילוי והפרטה

- 9.1. הציג המבטיח לבעל הפוליסה, טרם כריטתה חוזה הביטוח, שאלת בעניין שיש בו כדי להשפיע על נוכחותו של מבטח סביר לכרות את חוזה הביטוח או שאלת המבוקשת מידע אשר יכול להשפיע על חישוב שיעור דמי הביטוח (להלן – שאלת חיותם), על בעל הפוליסה להסביר על שאלת החיותם תשובה מלאה וכנה.
- 9.2. שאלות חיותם ותשיבות בעל הפוליסה עליון, יתועדו אצל המבטיח ויפורטו בסוף אשר צורף לתעוזת הביטוח (להלן – הספק), במתכונת שיורה עלייה הממונה; לא פעל המבטיח לפי הוראות סעיף קטן זה לא וא זכאי לסעדים המפורטים בסעיף קטן 9.3.

- 9.3. השיב בעל הפלישה לשאלת חיitos תשובה שלא הייתה מלאה וכונה בעית שנייתה, ובשל התשובה נקבעו דמי ביטוח נמוכים מדמי הביטוח שהי נקבעים אילו היה בעל הפלישה עונה תשובה מלאה וכן, או שבעל התשובה כאמור הסכום המבטח לכורות את חוזה הביטוח אף שלא היה מסכים לכך אילו ניתנה תשובה מלאה וכן, וקרויה מקרה הביטוח בטרם בוטל חוזה הביטוח, יהולו הוראות אלה:
- 9.3.1. נגע בעל הפלישה עקב מקרה הביטוח, ישלם בעל הפלישה למבטה פיצוי מסוים בסכום השווה לפיצוי המגיעה בעלי הפלישה בשל נזק שאין נזק מןן לפי סעיף 4(א)(3) לחוק הפיצויים, אך לא יותר מ-10,000 ש"נ.
- 9.3.2. בili Lagerou מן האמור בפסקה 9.3.1 בעד כל נגע שאינו בעל הפלישה אשר יפוצה על ידי המבטח עקב מקרה הביטוח, אך לא יותר מחצית סכום הפיצויים שישולם לכל נגע כאמור, וב惟ד שסכום הפיצוי המוסכם הכלול לפי פסקה זו לא עולה על 10,000 ש"נ.
- 9.4. מבטח רשאי לקוז מתגמוני הביטוח המגיעים בעלי הפלישה בשל נזק שאין מיוני עקב פגיעתו בתאונת, את סכומי הפיצוי המוסכם לפי סעיף קטן ק"ט, וב惟ד שימסור בעלי הפלישה הדעת קזוז שיפורטו בה נימוקי המבטח אשר בשליהם הוא מתכוון לקוז את הסכומים כאמור.
- 9.5. מבטח לא יהיה זכאי לפיצוי מסוים לפי סעיף קטן 9.3 אם ידע או שיכל היה לדעת, בעת כריתת חוזה הביטוח, שתשובה בעל הפלישה לשאלת חיitos, כפי שפורטה בסוף, אינה מלאה וכן, או שגורם לכך שתשובה של בעל הפלישה לא הייתה מלאה וכן,
- 9.6. מבטח לא יהיה זכאי לכל סعد או תרופה, למעט פיצוי מסוים לפי הוראות סעיף קטן 9.3, ככל שהוא זכאי לו לפי הוראות אותו סעיף קטן, בכל הנוגע לחובות הגילוי וההודעה של בעלי הפלישה, לרבות בשל כל אחד מלאה.
- 9.6.1. אי-גילוי נאות של פרטים שעולים נשאל בעלי הפלישה;
- 9.6.2. הסתרת מידע בידי בעלי הפלישה;
- 9.6.3. מתן תשובה שאינה נכונה על ידי בעלי הפלישה;
- 9.6.4. אי-מתן הודעה מאת בעלי הפלישה על החומרת הסיכון.

10. הودעה על קרונות הביטוח ובירור חבות המבטח

- 10.1. קרה מקרה ביטוח, יודיע עליו המבטח למבטה מיד לאחר שנודע לו על כך.
- 10.2. המבטח ימסור למבטח, בתוך זמן סביר לאחר שנדרש לכך, את המידע והמסמכים הדורשים לבירור החבות והיקפה, ואם איןם ברשותו עליו לעזר למבטח להציגם.
- 10.3. לאחר שקיבל המבטח הודעה מה_mbטח או מכל מקור אחר על קרונות מקרה הביטוח, יעשה המבטח מיד את הדורש לבירור החבות ויודיע למבטח אם החליט להכיר בחבותו לכיסוי מקרה הביטוח; עותק מהודעת המבטח ישלח גם לנגע ולכל צד שלישי אשר תבע מה_mbטח תגמוני ביטוח בשל מקרה הביטוח.

11. טיפול בתביעותצד שלישי

- 11.1. המבטח רשאי ליטול על עצמו את הטיפול בכל תביעה או הליך משפטית שהוגשו או עלילים להיות מוגשים נגד המבטח או לנוהלו בשמו של המבטח וכן רשיי מבטח להגיש בשם המבטח הליך משפטי הדורש להגנה על זכויות המבטח.
- 11.2. למבטח יהיה שיקול דעת מלא בניהול ההליכים המפורטים בסעיף קטן 11.1 ובישוב כל הליך כאמור, לרבות בדרך של פשרה בשמו של המבטח, וב惟ד שלא יהיה בכר כדי להטייל על המבטח חבות שלא תcomesה על ידי המבטח, למעט הפיצוי המוסכם לפי סעיף 9.3.

11.3. על המבטח לשחרר פולישה עם המבטח לשם ביטוח ומיושם סמכויות המבטח כמפורט בסעיף זה.

12. תשלום תוכף

הפגיעה זכאי לקבלן מן המבטח תשלום תוכף על חשבו תביעתו בנסיבות ובתנאים הקבועים בסעיף 5 לחוק הפייצויים וบทנאות שלפיו.

13. חריגים לביטוח לפि פולישה זו

13.1. בלי Lagerou מן האמור בפולישה זו, לא יהיה המבטח חב בתשלום תגמול ביטוח לפיה לנפגעים אלה:

13.1.1. מי שגרם לתאונת במתכוון;

13.1.2. מי שמתנקים בו האמור בסעיף 6(2) לחוק הפייצויים, לאמור נהג הרכב בלי שנintel רשות מבעל הרכב או מי שהחזיק בו כדין, וכן מי שמצוין ברכב ביודעו שנוהגים בו כאמור;

13.1.3. מי שהרכב שמש לו או סייע בידו לבצע עבירה פלילית שנקבע לה עונש מאסר לתקופה העולה על שלוש שנים (עבירות פשוט).

13.2. המבטח לא יהיה חב בתשלום כלשהו לפि הפולישה בשל חבות שבזו שאינו הפולישה.

14. פטירת בעל הפולישה

14.1. נפטר בעל הפולישה, תעבור הבעלות בפולישה לידי יורש הרכב, ויראו את היורש כבעל הפולישה.

14.2. אם לאחר פטירת בעל הפולישה בטוחה הרכב בפוליסת ביטוח נוספת לפולישה זו אשר הוצאה לפי דרישות פקודת הביטוח, תתבטל פולישה זו ביום כניסה לתוכף של הביטוח הנוסף כאמור, והמבטח ישיב ל יורש הרכב את החלק היחסית מדמי הביטוח שלולמו; החלק היחסית כאמור יוחשב על ידי הכפלת דמי הביטוח שגביה המבטח, ביחס שבין מספר הימים שנותרו במועד הביטול עד תום תקופת הביטוח המקורי, ובין מספר הימים שבתקופת הביטוח המקורי.

15. ביטול הפולישה על ידי בעל הפולישה

15.1. בעל הפולישה רשאי, בהודעה למבטח, לבטל פולישה זו בכל עת אף לפני תום תקופת הביטוח.

15.2. להודיע על ביטול הפולישה כאמור בסעיף 15.1 יצרף בעל הפולישה:

15.2.1. אם הרכב בבעלותו או בחזקתו - הצהרה למבטח בכתב כי הרכב עדין בבעלותו או בחזקתו (להלן - ההצעה) שבה יציין המועד שבו יכנס הביטול לתוכף; לא ציין מועד כאמור, ביטול הפולישה יכנס לתוכפו במועד מסירת ההצעה;

15.2.2. אם הרכב אינו בעלותו ואינו בחזקתו - אישור ליפוי הבעלות ברכב העברה לאחר ואחד משולשת אלה:

15.2.2.1. העתק תיעוד על מסירת ההודעה למחזיק ברכב על ביטול הפוליסת; הודהה כאמור יכול שתימסר בדואר, בשיחחה או באמצעות דיגיטלי; ביטול הפולישה יכנס לתוכפו בתוך שלושה ימי עבודה מיום מסירת ההודעה;

15.2.2.2. העתק תיעוד על מסירת ההודעה למחזיק ברכב לפיה אישר שיש לו פולישה אחרת; ביטול הפולישה יכנס לתוכפו במועד מתן הודעה הביטול;

15.2.2.3. אישור כי השימוש ברכב בו通报 בפוליסת ביטוח רכב חובה אחרת; ביטול הפוליסה יוכנס לתוקפו ממועד מתן הודעת הביטול או הנפקת הפוליסה האחרת, המאוחר מביניהם.

15.3. וידע מבטח כי ניתנה הودעה למחזיק כאמור בסעיפים 15.2.2.1 ו-15.2.2.2, יהיה פטור מחובתו לפני הפוליסה, ביקש מבטח לשלווח הודעה למחזיק כאמור באופן פסוקות, תכליול ההודעה את מספר הרישוי של הרכב המבוקש ואת התאריך שבו נכנס הביטול לתוקף; מבטח לא יעכבר את ביטול הפוליסה בעטונה שלא יצא ל偶א שניתנה הודעה כאמור.

15.4. בוטלה הפוליסה לפי סעיף זה, יחויר המבטח לבעל הפוליסה בהקדם, ולא יותר מ-14 ימים ממועד שבו נכנס הביטול לתוקף, את דמי הביטוח ששולמו, בהפחיתה סכומים אלה:

15.4.1. לאחר תקופה של עד שבעה ימים שבהם הייתה הפוליסה בתוקף, לרבות אם לא נכנסה לתוקף - 5% מדמי הביטוח השנתיים;

15.4.2. לאחר תקופה העולה על שבעה ימים שבהם הייתה הפוליסה בתוקף 5% מדמי הביטוח השנתיים ביצירוף 0.3% מדמי הביטוח השנתיים עד כל يوم ביטוח, החל ביום השmini.

15.5. על אף האמור בסעיף קטן 15.4, ביטל בעל הפוליסה עקב גיבת הרכב המבוקש, העברת הבעלות על הרכב לאדם אחר, יציאתו מכלל שימוש או עקב פטירת הנוג ששמו נקבע כנוג ייחיד בתעודה הביטוח, יחויר המבטח לבעל הפוליסה את החלק הייחודי מדמי הביטוח ששולמו; החלק הייחודי כאמור יוחשב על ידי הכפלת דמי הביטוח שגביה המבטח ביחס שבין מספר הימים שנתרו, ממועד הביטול, עד תום תקופת הביטוח המקורי ובין מספר הימים הנכללים בתקופת הביטוח המקורי.

15.6. כל הסכומים שיוחזרו לפי סעיף זה ישתנו בהתאם לשינויים ממדד בין המدد שפורסם לפני מועד ביצוע תשלום דמי הביטוח לבין המدد שפורסם לפני מועד החזרת דמי הביטוח.

15.7. בעל הפוליסה יהיה זכאי להחזר דמי ביטוח לפי סעיף זה גם אם הוא הוגש תביעה לתשלום תגמול ביטוח בשל מקרה ביטוח שאינו מועד ביטול הפוליסה.

16. ביטול הפוליסה על ידי המבטח

16.1. מבטח רשאי לבטל את הפוליסה לפי תום תקופת הביטוח בשל מרמה מצד בעל הפוליסה או בשל אי-גילוי נאות של פרטיהם שנshall עליהם טרם הוצאת הפוליסה; הפוליסה תבוטל בכתב אשר תכלול את הנסיבות לביטול (להלן - הודעת ביטול) ותימסר לבעל הפוליסה ביד נגד אישור מסירה או שתישלח לבעל הפוליסה בדואר רשום, והכל עשרים ואחד ימים לפחות לפני התאריך שבו תתבטל הפוליסה; נשלחה הודעת הביטול בדואר רשום, יראו את תאריך חתימת בעל הפוליסה על גבי אישור המסירה כתאריך מתן ההודעה;

16.2. ביטול המבטח את הפוליסה, יחויר לבעל הפוליסה בהקדם ולא יותר מ-7 ימים לפני מועד שבו תתבטל הפוליסה, את החלק הייחודי מדמי הביטוח ששולמו.

16.3. החלק הייחודי כאמור יוחשב על ידי הכפלת דמי הביטוח שגביה המבטח ביחס שבין מספר הימים שנתרו, ממועד הביטול עד תום תקופת הביטוח המקורי, ובין מספר הימים הנכללים בתקופת הביטוח המקורי.

16.4. העברת הבעלות על הרכב לאדם אחר (להלן - הבעלים החדש), לפני מועד משלאו הודעת הביטול על ידי המבטח כאמור בסעיף קטן 16.1 והםבטח ידע על העברת הבעלות לפני משלאו הודעת הביטול, לא תבוטל הפוליסה אלא אם כן תישלח הודעה על הביטול הן לבעל הפוליסה והן לבעלים החדש; הודעה כאמור תימסר ביד או בדואר

רשום נגד אישור מסירה, ויראו את תאריך חתימת הנמען על גבי אישור המסירה כמועד מתן ההודעה.

16.5. לסכום דמי הביטוח שהוחזרו לפי סעיף קטן 16.2 יוסיף הפרשי הצמדה למัดד המחרירים לצרכן מן המدد שפורסם סמוך לפני תחילת הביטוח ועד לממד שפורסם סמוך לפני החזרת דמי הביטוח.

16.6. בעל הפלישה יהיה זכאי להחזיר דמי ביטוח לפי סעיף זה גם אם הוגשה תביעה לתשלום תגמול ביטוח בשל מקרה בו שאירע לפני מועד ביטול הפלישה.

17. מקום שיפוט

תביעות לפי פולישה זו יוגשו ויתבררו לפני בית המשפט המוסמך בישראל.

18. ביטוח כפלי

18.1. בוטח הרכב בפוליסת ביטוח נוספת שהוצאה לפי דרישות פקודת הביטוח, יודיע בעל הפלישה על כך למבטה מיד לאחר שנעשה ביטוח הכפל או מיד לאחר שנודיע לו על כך.

18.2. בביטוח כפלי אחרים המבוחכים כלפי המבוטח לחוד, ובינם לבין עצם ישאו הם בתשלום תגמול הביטוח בחלוקת שווים.

19. התוישנות

19.1. תקופת ההתוישנות של תביעה מכוח פולישה זו היא שבע שנים מיום קרות מקרה הביטוח.

19.2. תקופת ההתוישנות, יכול שתוארך לפי הוראות חוק ההתוישנות, התשי"ח-1958.

19.3. במקרה בו שירע באזורי ובשטחים המפורטים בסעיף 3(ג) לפקודת הביטוח תהייה תקופת ההתוישנות לפי הדיון החל באזום או שטחים.

20. הודיעות

20.1. הודיעת המבטח של בעל הפלישה או של הנפגע תינתן למבטה לאחד מן המיעדים המפורטים להלן:

20.1.1. מען משרד או פרט אמצעים דיגיטליים לייצור קשר עם המבטח כמוין בתקנות הביטוח או כל מען אחר בישראל שעליו יודיע המבטח בכתב לבעל הפלישה או לנפגע.

20.1.2. מען משרד של סוכן הביטוח אשר שם מופיע בתעודת הביטוח.

20.2. הודיעת המבטח לבעל הפלישה תינתן בכתב למען של בעל הפלישה כמוין בתעודת הביטוח או לכל מען אחר בישראל שעליו יודיע המבטח בכתב למבטח.

20.3. אין באמור בסעיף זה כדי לסייע את דרישות סעיפים 15 ו-16, לעניין ביטול הפלישה או Lageroo מהן.

21. דוח תביעות

21.1. חדש לפני תום תקופת הביטוח או מיד בסיוםה, אם היא מסתיימת באופן בלתי צפוי, ישלח המבטח לבעל הפלישה דוח תביעות שיפורט בו את כל התביעות שהוגשו עד אותה מועד, ככל שהוגשו (להלן – דוח תביעות).

21.2. בדוח התביעות יפרט המבטח, לגבי כל תביעה שהוגשה בשלוש השנים שקדמו למועד שליחת הדוח או שהוגשה בתקופה שבה היה בעל הפלישה מבוטח אצל המבטח, לפי הקצחה מביניהם, את פרטי הנגgs המעורב בתאונת.

21.3. הוגשה תביעה במהלך החודש שלפני תום תקופת הביטוח, ישלח המבטח עדכון לדוח התביעות מיד עם הגשת התביעה.

.22. השבtha

- 22.1. בעל פוליסה או מי שמקיש שתוצא לו פוליסה לשימוש הרכב מוגן לפי סעיף 22.5 רשיי להודיעו מראש למבטח, בכתב או בכל דרך אחרת, על השבתת הרכב לתקופה שלא תפחות מ-30 ימים ברציפות (בסעיף זה - בקשה השבtha); על המבטח לתעד את בקשה השבtha.
- 22.2. המבטח ימוסור לבעל הפוליסה תעודה ביטוח חדשה כאמור בסעיף 22.5; ציינה השבtha בתעודת הביטוח כאמור בסעיף 22.5, לא יעשה שימוש של נסעה ברכב או החנייתו, כאמור בהגדרת "שימוש ברכב מוגן" שבסעיף 1, ותוגבל חבות המבטח לפעיפים 3 ו-6 כך שלא תחול על שימושים אלה.
- 22.3. בעל פוליסה רשאי לבטל את פוליסת השבtha בהודעה למבטח; תקופת השבtha תסתיימם במועד המצוין בהודעה האמורה וב惟ד שמועד סיום השבtha לא יהיה ממפרע.
- 22.4. בוטלה פוליסת השבtha לפי סעיף 22.3, ישיב המבטח לבעל פוליסה את החלק היחסוי דמי הביטוח עד כיסוי לפי סעיפים 3 ו-6 ולפי סעיף זה, בגין דמי ביטוח بعد כיסוי השבtha; החזר כאמור יהיה بعد תקופת השבtha של 30 ימים או יותר.
- 22.5. בתעודה ביטוח חדשה שמוסור מבטח לבעל פוליסה כאמור בסעיף 22.2, יצוין המבטח, בכותרת תעודה הביטוח, בשורה שתחת "פקודת ביטוח רכב מוגן [נוסח חדש]", התש"ל-1970 (להלן - "פקודת הביטוח") מלים אלה: "הרכב מושבת - לא יעשה בו שימוש לנסעה או להחניה"; המלים האמורים יוצו בכתב גדול פי שלושה מהכתב בשאר התעודה ומודגש במסגרת כפולה או בדרך אחרת שיאשר הממונה למבטח מסוים, ולא יוצו שם נוגה הרשיי לנוהג ברכב ומספר תעודה הזות שלו.